

Durmuş Hocaoğlu

Öz Türkçecilik'ten Linguistik Domino'ya

Yeniçağ, “Analiz”., 22 Eylül 2006, Cuma., s.13
“Analiz” Sıra No: 446; 2006-108; Eylül-10

YENİÇAĞ

Türkçe'nin sâdeleştirilmesi ile başlayan akımın Öz Türkçecilik ile varmış olduğu nokta, tam bir toplum mühendisliği örneği teşkil etmektedir ve esâsen, zamânının ahvâl ve şerâtine de gayet uygun düşmektedir; çünkü, Cumhuriyet ile birlikte yeni bir millet yaratılması hedeflenmiştir ve hattâ, “On yılda onbeş milyon genç yarattık her yaştan” ifâdesinin en vurgulu kısmını oluşturduğu Onuncu Yıl Marşı'nda ifâde edildiği üzere, yaratılmıştır bile. Dikkat edilecek olursa, Marş, sâdece bir yeni nesil yetiştirmekten söz etmiyor – dahi, zâmanın kısalığı gözönüne alınacak olursa bunun imkânsızlığı da kabûl edilir – daha büyük bir iddiada bulunuyor: Nüfusun tamâmının yenilendiğini söylüyor; gençleştirilerek yenilenmiş ve adetâ yeniden yaratılmış bir millet. İnanılmaz bir şey, ama başarılı olmuş her nasılsa. İşte, çok kapsamlı bu büyük projenin bir parçasını oluşturan işbu dil bu projesinin, jakoben bir vasıf taşımakta olduğu münâkaşadan vârestedir; ancak Fransız jakobenizminden etkilenmiş olduğu âşikâr olmakla berâber ondan çok daha ileri kültür alanlarına uzanan bu projenin, aynı zamanda - bânîlerinin ne kadar âşinâ oldukları ve ne kadar ilgilendikleri meçhûl olmakla berâber – bir başka felsefeden de bir tür etki taşıdıkları söylenebilir: Hegel felsefesi. Proje, bir bakıma Hegel felsefesinin bir kopyası gibi de durmaktadır aynı zamanda; daha basit, daha alt seviyede olsa da: Ancak, mühim bir fark söz konusudur burada: Tarihe müdâhale. Proje, bir mânâda, tarihe müdâhale ederek, bir kere bidâyetinde kendisine yabancılaşan ve mütemâdîyen kendisine yabancılaşma safhaları geçiren “Türk Geist”inin artık, kendisine dönebilmesini hedeflemektedir. Bu noktada, “Bozkurtların Ölümü”nde Nihal Atsız'ın Kıraç Ata'nın ağzından, Vey Nehri kıyısında ölen Kürşad İhtilâli'nin kahramanlarına, öldükten binüçyüz yıl sonra dirilecekleri kehânetinde bulunmuş olması, önemli bir anahtar olabilir bu şifrenin çözümünde: Kürşad İhtilâli'nin tarihi 639 olduğuna göre, Vey Nehri'nde şehid olduktan sonra Tanrı Dağı'na uçarak atalarının ruhlarıyla kavuşan Türkler'in dirilişleri, “Romanın Hikâyesi”nde olduğu gibi, Cumhuriyet'in ilk yıllarının Ankara'sında olmaktadır: Artık Türk Geist'inin tarihteki yabancılaşması nihâyete ermiş, kendisine avdet etmiştir. Atsız'ın bu tezi, konuyu daha da uzatmamak için cevaplandırmaktan imtinâ edeceğim mühim bir suâl ortaya çıkarmaktadır: Nerede başlamıştır bu yabancılaşma? Cevaplandırmaktan imtinâ edeceğim, ancak, kaba bir hesaba, bütün Müslüman Türk tarihini ihâta etmekte olduğuna da dikkat çekmek isterim; bence anahtarın en önemli tarafı burası.

İmdi: Türk'ün “Gerçek Türk” olarak dirilmesini hedef ittihaz edinen irâdenin bu maksatla mutlaka ve behemehâl şart gördüğü “Gerçek Türkçe”ye dönüş demek olarak da okunabilecek olan Öz Türkçecilik operasyonunun, etkilendiği başka felsefeler de var şüphesiz; vâkıa bunlarla da ne kadar âşinâlık kurulduğu yine meçhûl, ama ‘bir şekilde’

de olsa var. Yine, hayli mufassal olduğu için bu sûtûna taşımaktan imtinâ edeceğim bu teoriler, **Konvansiyonel Pozitivist Teori**, **Mekanisist Teori** ve **Organisist Teori** olup, Dil'i, tarihî ve kültürel bir varlık olmaktan çıkararak tabî (natürel), doğal (fizikal) ve uzvî (organik) bir varlığa ircâ ettikleri için, O'na, müdâhale edilmesi meşrûiyetini de vermektedirler. Bunlara göre, çok kalın çizgilerle ifâde edilecek olursa, dil dediğimiz şey, netîceten, mekanik-organik birer işâretleşme vâsıtası olan kelimelerden mürekkeptir; o hâlde istenildiği gibi îmâl ve/ya bir başkasıyla mübâdele edilebilir. Böylece adına, “Kelime Îmâlâtı” (Word Manufacturing) denen ameliye ile avâmî tâbiriyle “masa başı” îmâl edilen kelimelerle gırtlacağına kadar işbâ hâlinde olan “yeni”, “yepyeni” ve üstelik fevkalâde de zengin bir dil yaratılmış olacaktır; tıpkı yeni bir millet yaratılmış olduğu gibi.

Mantık görünürde güzel ve doğru; ama acaba sâhiden öyle mi ve sâhiden o kadar basit mi?

